

Promlčení trestního stíhání

Promlčení nepřerušují úkony nebo opatření jiných orgánů (např. ani opatření předsedy soudu o přidělení trestní věci k vyřízení konkrétnímu soudci), úkony, které předcházejí zahájení trestního stíhání, ani úkony, které nesměřují k trestnímu stíhání pachatele. Skutečnost, zda určitý úkon směřuje k trestnímu stíhání pachatele, či nikoli, je však nutno posuzovat podle konkrétních okolností, za nichž byl proveden, a nikoli jen podle druhu úkonu. Až na malé výjimky (např. přiznání svědečného, znalečného) může v zásadě každý procesní úkon orgánu činného v trestním řízení směřovat k trestnímu stíhání pachatele, ale rovněž může být takový úkon učiněn pouze formálně, aniž by jeho provedení skutečně sledovalo trestní stíhání pachatele a bylo pro jeho průběh podstatné. V takovém případě by formálně učiněný úkon promlčecí dobu nepřerušoval.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 36/2009, ze dne 11.6.2009)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněného J. O., proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 271 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, byl porušen zákon v ustanoveních § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. a v řízení předcházejícím v § 2 odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného J. O. Nejvyšší soud České republiky pak napadené usnesení zrušil, jakož i také všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 67 odst. 1 písm. d) tr. zákona pak zastavil trestní stíhání obviněného J. O., pro skutek spočívající v tom, že

1) v přesně nezjištěné době od 14.00 hod. dne 7. 12. 2003 do 11.00 hod. dne 9. 12. 2003 v Ch., ul. V., vnikl pomocí duplikátu klíče, jež si nechal před tím zhotovit, do zde zaparkovaného osobního vozidla zn. Mitsubishi Sapporo, majitelky I. L., a poté s vozidlem jezdil až do 9. 12. 2003, kdy jej vrátil na stejné místo, přičemž z tohoto vozidla odcizil ke škodě M. O., různé nářadí v hodnotě 2.880,- Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 23. 9. 2002, č.j. 6 T 212/2002-129, jež nabyl právní moci dne 24. 9. 2002, odsouzen za dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne 26. 9. 2003,

2) v době od 18.00 hod. do 19.00 hod. dne 11. 12. 2003 v Ch., ul. K., odcizil v bytě užívatelky Z. V., kde byl na návštěvě, její dámskou peněženku s finanční hotovostí ve výši 70,- Kč, osobními doklady, platební kartou Maestro vydanou společností G. C. B., a.s. a Maxkartou Maestro vydanou Č., a.s., obě vydané na jméno poškozené, čímž této způsobil škodu ve výši nejméně 137,- Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 23. 9. 2002, č.j. 6 T 212/2002-129, jež nabyl právní moci dne 24. 9. 2002 odsouzen za dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne 26. 9. 2003,

který obžaloba Okresního státního zastupitelství v Chomutově ze dne 20. 12. 2004, sp. zn. 2 Zt 900/2003, právně kvalifikovala jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák. (ad. 1), trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (ad. 2) a trestný

čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák. (ad. 1 a 2)

Z odůvodnění:

Obžalobou Okresního státního zastupitelství v Chomutově ze dne 20. 12. 2004, sp. zn. 2 Zt 900/2003, bylo obviněnému J. O. kladeno za vinu, že

1) v přesně nezjištěné době od 14.00 hod. dne 7. 12. 2003 do 11.00 hod. dne 9. 12. 2003 v Ch., ul. V., vnikl pomocí duplikátu klíče, jež si nechal před tím zhotovit, do zde zaparkovaného osobního vozidla zn. Mitsubishi Sapporo, majitelky I. L., a poté s vozidlem jezdil až do 9. 12. 2003, kdy jej vrátil na stejné místo, přičemž z tohoto vozidla odcizil ke škodě M. O., různé náradí v hodnotě 2.880,- Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 23. 9. 2002, č.j. 6 T 212/2002-129, jež nabyl právní moci dne 24. 9. 2002, odsouzen za dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne 26. 9. 2003,

2) v době od 18.00 hod. do 19.00 hod. dne 11. 12. 2003 v Ch., ul. K., odcizil v bytě užívatelky Z. V., kde byl na návštěvě, její dámskou peněženku s finanční hotovostí ve výši 70,- Kč, osobními doklady, platební kartou Maestro vydanou společností G. C. B., a.s. a Maxkartou Maestro vydanou Č., a.s., obě vydané na jméno poškozené, čímž této způsobil škodu ve výši nejméně 137,- Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 23. 9. 2002, č.j. 6 T 212/2002-129, jež nabyl právní moci dne 24. 9. 2002 odsouzen za dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr. zák. a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn dne 26. 9. 2003.

Tím měl spáchat trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák. (ad. 1), trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. (ad. 2) a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák. (ad. 1 a 2).

Samosoudcem Okresního soudu v Chomutově usnesením ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, bylo podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. zastaveno trestní stíhání obviněného J. O. pro skutky ze dne 7. 12. 2003 a 11. 12. 2003, v nichž byly shora citovanou obžalobou spatřovány trestné činy neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák. a neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. Samosoudce dospěl k závěru, že trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný trestný čin byl obviněnému uložen nebo který ho podle očekávání postihne. Usnesení nabylo právní moci dne 17. 6. 2008.

Ministr spravedlnosti podal podle § 266 odst. 1 tr. ř. ve prospěch obviněného J. O. stížnost pro porušení zákona, a to proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004. Podle jeho názoru byl tímto rozhodnutím porušen zákon v ustanoveních § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a v řízení předcházejícím v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovením § 67 odst. 1 písm. d), odst. 3, 4 tr. zák. v neprospěch obviněného J. O.

Stěžovatel zdůraznil, že z předloženého spisového materiálu vyplývá, že po nápadu obžaloby dne 22. 12. 2004 samosoudce opakovaně žádal o prodloužení lhůty k provedení úkonů směřujících k rozhodnutí ve věci podle § 181 odst. 3 tr. ř., kdy mu byla lhůta prodloužena do 22. 12. 2005, následně do 22. 12. 2006 a konečně do 30. 12. 2007. Poté dne 5. 12. 2007 dal samosoudce kanceláři pokyn k zajištění nového rejstříku trestů a provedení nové soudní lustrace, ověření trvalého pobytu obviněného, zda se nenachází ve výkonu vazby či trestu a další. Tyto úkony s ohledem na téměř

tříletou nečinnost soudu ovšem nejsou takového charakteru, aby je bylo možno považovat za úkony směřující k rozhodnutí ve věci a k přerušení promlčecí doby trestního stíhání obviněného. S ohledem na získané podklady samosoudce rozhodl dne 29. 5. 2008 o zastavení trestního stíhání obviněného podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.

Ze spisového materiálu rovněž vyplývá, že obviněný v páčání trestné činnosti pokračoval a byl za ni pravomocně odsouzen, a to rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 5. 8. 2005, sp.zn. 6 T 90/2005, jímž byl uznán vinným trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., které spáchal v období od 19. 2. 2005 do 2. 3. 2005. V tomto případě je třeba konstatovat, že dnem 2. 3. 2005 došlo k přerušení promlčení trestního stíhání obviněného v trestní věci Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 29 T 297/2004, neboť obviněný spáchal v promlčecí době trestný čin, na nějž zákon stanoví trest přísnější, tedy tříletá promlčecí doba pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. v této trestní věci nově uplynula dnem 2. 3. 2008 (původní lhůta by uplynula dne 22. 12. 2007).

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že v trestní věci obviněného J. O. i přes nový běh promlčecí doby došlo k promlčení trestního stíhání obviněného a že toto mělo být zastaveno z důvodu nepřijatelnosti pro jeho promlčení, tedy z důvodu pro obviněného příznivějšího, a nikoli z důvodu, že trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne.

V závěru stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že napadeným usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, byl porušen zákon v ustanovení § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a v řízení předcházejícím v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 tr. ř. ve vztahu k ustanovení § 67 odst. 1 písm. d), odst. 3, 4 tr. zák. (nesprávně uvedeno tr. řádu) v neprospěch obviněného J. O. Dále navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř. případně podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. samosoudce obžalobu a návrh na potrestání předběžně neprojednává, přezkoumá je však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186 tr. ř. Podle výsledků přezkoumání samosoudce může zastavit trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2 tr. ř.

Podle § 2 odst. 6 tr. ř. orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák. trestnost činu zaniká po uplynutí doby, jež činí 3 léta u ostatních trestných činů (tj. - horní hranice trestu méně než 3 léta).

Podle § 67 odst. 3 tr. zák. se promlčení trestního stíhání přerušuje

a) sdělením obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícími úkony policejního orgánu, státního zástupce nebo soudu směřujícími k trestnímu stíhání pachatele, nebo
b) spáchá-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který tento zákon stanoví trest stejný nebo přísnější.

Podle § 67 odst. 4 tr. zák. přerušením promlčení počíná nová promlčecí doba.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li trestní stíhání promlčeno.

Po přezkoumání předmětného trestního spisu nezbyvá než konstatovat, že samosoudce Okresního soudu v Chomutově se výše citovanými ustanoveními neřídil, když rozhodl o zastavení trestního stíhání obviněného podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a nikoli podle písm. a) předmětného ustanovení.

Podle § 67 odst. 1 tr. zák. zaniká trestnost činu uplynutím promlčecí doby, která je konkrétně uvedena v písm. a) až d) cit. ustanovení. V projednávané trestní věci, v níž byly činy obviněného posouzeny jako trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., trestný čin neoprávněného držení platební karty podle § 249b tr. zák. a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák., u nichž shodně zákon ve zvláštní části stanoví trest odnětí svobody až na dva roky, je podle § 67 odst. 1 písm. d) tr. zák. promlčecí doba stanovena na tři léta. Z dikce tohoto ustanovení plyne, že při promlčení trestního stíhání zaniká trestní odpovědnost pachatele trestného činu uplynutím doby stanovené zákonem. Důvody promlčení jsou především hmotněprávní, protože uplynutím času postupně slábne, až docela zaniká potřeba trestněprávní reakce na trestný čin, a to jak z hlediska generální prevence (např. na trestný čin se zapomíná, negativní ovlivnění společenského vědomí mizí a nebezpečnost činu se snižuje), tak i z hlediska prevence individuální (u pachatele, který nespáchal další trestný čin stejně nebo přísněji trestný, se předpokládá pozitivní změna jeho osoby, která rovněž přestala být pro společnost nebezpečnou). Zanikla-li uplynutím doby nebezpečnost činu pro společnost, je důvodný i zánik trestní odpovědnosti za takový čin. K těmto důvodům pak podpůrně přistupují i důvody procesní, které spočívají v obtížích při dokazování spojených s tím, že uplynutím času se oslabuje síla důkazních prostředků (např. svědci zapomínají), protože ty pozbývají spolehlivosti, nebo je nelze vůbec opatřit. Další důvod lze spatřovat v tom, aby byly orgány činné v trestním řízení stimulovány k potřebné aktivitě při plnění svého poslání a k urychlení trestního řízení. Jedinou podmínkou zániku trestnosti činu je tedy uplynutí zákonem stanovené promlčecí doby uvedené v § 67 odst. 1 tr. zák.

Okolnosti, které mají vliv na běh promlčecí doby, jsou uvedeny v § 67 odst. 2 až 4 tr. zák. Podle § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák. se promlčení trestního stíhání přerušuje sdělením obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícími úkony policejního orgánu, státního zástupce nebo soudu, směřujícími k trestnímu stíhání pachatele. Podle písm. b) (§ 67 odst. 3 tr. zák.) se promlčení trestního stíhání přerušuje spáchá-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který tento trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější. Podle uvedených ustanovení se promlčení trestního stíhání přerušuje a začíná proto běžet nová promlčecí doba jednak sdělením obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícími úkony policejního orgánu, státního zástupce nebo soudu směřujícími k trestnímu stíhání pachatele, a jednak spácháním nového trestného činu, na který zákon stanoví trest stejný nebo přísnější. Určité úkony již v důsledku své povahy směřují k trestnímu stíhání, tedy způsobují přerušování promlčecí doby vždy (např. sdělení obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, ve formě zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř., podání obžaloby ve smyslu § 176 a § 180 tr. ř., předvolání obviněného k výslechu podle § 90 tr. ř.), u ostatních úkonů je však nutno posoudit jejich způsobilost přivodit přerušování promlčecí doby podle konkrétních okolností případu, a to vzhledem k tomu, zda jde o úkony skutečně směřující k trestnímu stíhání obviněného.

Jestliže trestní zákon v ustanovení § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák. s přerušením promlčecí doby spojuje „úkon směřující k trestnímu stíhání pachatele“, musí jít o úkon, provedený až po sdělení obvinění ve výše uvedeném smyslu (arg. slovy „...jakož i po něm následujícími úkony...“) a musí to být úkon učiněný některým z orgánů činných v trestním řízení, tedy policejním orgánem, státním zástupcem

nebo soudem. Mezi takové úkony patří např. předvolání nebo předvedení obviněného k výslechu (§ 90 tr. ř.), vydání příkazu k zatčení (§ 69 tr. ř.), opatření k vypátrání pobytu obviněného apod. Uvedeným úkonem může být i rozhodnutí o zastavení trestního stíhání obviněného (srov. rozhodnutí č. [24/1972](#) Sb. rozh. tr.), usnesení o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti soudu, usnesení o odnětí a prikázání věci (srov. rozhodnutí č. [39/1984](#) Sb. rozh. tr.), usnesení o spojení věcí atd. Promlčení nepřerušují úkony nebo opatření jiných orgánů (např. ani opatření předsedy soudu o přidělení trestní věci k vyřízení konkrétnímu soudci – srov. rozhodnutí č. [40/1998](#) Sb. rozh. tr.), úkony, které předcházejí zahájení trestního stíhání, ani úkony, které nesměřují k trestnímu stíhání pachatele. Skutečnost, zda určitý úkon směřuje k trestnímu stíhání pachatele, či nikoli, však nutno posuzovat podle konkrétních okolností, za nichž byl proveden, a nikoli jen podle druhu úkonu. Až na malé výjimky (např. přiznání svědeckého, znalečného) může v zásadě každý procesní úkon orgánu činného v trestním řízení směřovat k trestnímu stíhání pachatele, ale rovněž může být takový úkon učiněn pouze formálně, aniž by jeho provedení skutečně sledovalo trestní stíhání pachatele a bylo pro jeho průběh podstatné. V takovém případě by formálně učiněný úkon promlčecí dobu nepřerušoval.

Jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 29 T 297/2004, byla Okresním státním zastupitelstvím v Chomutově dne 22. 12. 2004 podána na obviněného J. O. obžaloba pod sp. zn. 2 Zt 900/2003. Samosoudce Okresního soud v Chomutově po nápadu obžaloby opakovaně požádal o prodloužení lhůty k provedení úkonů směřujících k rozhodnutí ve věci podle § 181 odst. 3 tr. ř., a to dne 7. 1. 2005, kdy mu byla lhůta prodloužena do 22. 12. 2005, dne 20. 12. 2005, kdy mu byla lhůta prodloužena do 22. 12. 2006 a konečně dne 22. 12. 2006, kdy mu byla lhůta prodloužena do 30. 12. 2007. Dne 5. 12. 2007 dal samosoudce kanceláři pokyn k zajištění nového rejstříku trestů a provedení nové soudní lustrace, ověření trvalého pobytu obviněného, zda se nenachází ve výkonu vazby či trestu a další. Okresní soud následně obdržel opis rejstříku trestů ze dne 5. 2. 2008 a zprávu z místa trvalého bydliště obviněného ze dne 13. 2. 2008. Dalším nejbližším úkonem soudu, který po obdržení vyžádaných zpráv následuje, je usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, kterým bylo podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. za použití § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. trestní stíhání obviněného J. O. pro skutky uvedené v obžalobě zastaveno.

Z obsahu spisu Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 29 T 297/2004, tak Nejvyšší soud zjistil, že po podání obžaloby dne 22. 12. 2004 nebyl proveden jediný úkon, až po shora zmíněný referát samosoudce ze dne 5. 12. 2007, po němž následovalo dne 29. 5. 2008 vydání usnesení o zastavení trestního stíhání. Takovýto úkon s ohledem na více jak tříletou nečinnost soudu je nutno považovat za úkon zcela formální, nepodstatný pro průběh trestního stíhání, který vzhledem ke shora uvedenému nemůže být považován za úkon směřující k rozhodnutí ve věci a k přerušování promlčecí doby trestního stíhání obviněného.

Ze spisového materiálu rovněž vyplývá, že obviněný J. O. po podání obžaloby Okresního státního zástupce v Chomutově ze dne 20. 12. 2004, sp. zn. 2 Zt 900/2003, v páchaní trestné činnosti pokračoval a byl za ni pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 5. 8. 2005, sp. zn. 6 T 90/2005. Tímto rozsudkem byl uznán vinným ze spáchání trestných činů krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., když trestné činy spáchal v období od 19. 2. 2005 do 2. 3. 2005. Vzhledem k ustanovení § 67 odst. 3 písm. b) tr. zák., dle kterého se promlčení trestního stíhání přerušuje spáchá-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který tento trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější, je třeba konstatovat, že dnem 2. 3. 2005 došlo k přerušování promlčení trestního stíhání obviněného J. O. v trestní věci Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 29 T 297/2004, neboť obviněný spáchal v promlčecí době trestný čin, na nějž zákon stanoví trest přísnější (podle § 247 odst. 2 tr. zák. lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 3 roky), tedy tříletá promlčecí doba pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. v této trestní věci nově počala běžet dne 2. 3. 2005 a

uplynula dnem 2. 3. 2008 (původní lhůta by uplynula dne 22. 12. 2007, tj. 3 roky po nápadu obžaloby).

S ohledem na shora uvedené skutečnosti je nepochybné, že v trestní věci obviněného J. O. došlo (i přes nový běh promlčecí doby) k promlčení trestního stíhání dříve než samosoudce Okresního soudu v Chomutově rozhodl o zastavení trestního stíhání podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a trestní stíhání obviněného J. O. mělo být zastaveno v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodu nepřijatelnosti trestního stíhání pro jeho promlčení. V daném případě se jedná o důvod příznivější, než který použil samosoudce Okresního soudu v Chomutově (tj. z důvodu, že trest, k němuž může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne).

Za této situace Nejvyšší soud přisvědčil názoru ministra spravedlnosti uvedenému ve stížnosti pro porušení zákona, že usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, byl porušen zákon v neprospěch obviněného J. O.

Nejvyšší soud podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 29. 5. 2008, sp. zn. 29 T 297/2004, byl porušen zákon v ustanovení § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. a v řízení předcházejícím v § 2 odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného J. O., podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené usnesení zrušil. Nejvyšší soud dále zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 271 odst. 1 tr. řádu může Nejvyšší soud při zrušení napadeného rozhodnutí také sám hned rozhodnout ve věci, je-li možno rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozhodnutí správně zjištěn. Jak již bylo uvedeno shora v trestním stíhání obviněného J. O. nelze nadále pokračovat a musí být zastaveno vzhledem k ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. z důvodů uvedených v ustanovení § 67 odst. 1 písm. d) tr. zák. Proto Nejvyšší soud trestní stíhání obviněného J. O. pro skutky přesně označené ve výroku tohoto rozsudku zastavil.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)